

[Niels Andersen.]

talte forsikringer fra 2.500 kr. til 3.000 kr., er vi fra venstres side enige i; det er en ajourføring efter den udvikling, der har fundet sted.

Med hensyn til det, der nu rejses fra hr. Grünbaums side, at man skal kunne trække fra i skatten i stedet for i indkomstopgørelsen, vil jeg gerne sige, at vi fra venstres side ser med stor forståelse på, at det skal være det samme kronebeløb, man kan fradrage i skatten. Forholdet er jo, som det er nu, at de højeste indkomster på grund af marginalbeskatningen får de største fradrag i forhold til den indsats, der ydes. Vi er af den mening for så vidt, at det, der skal fradrages i skatten, skal være ensartet, når der er tale om betaling af det samme beløb til forsikringer, uanset progressionen. Vi vil gerne fra venstres side give tilsagn om, at vi underkaster dette spørgsmål en nøjere undersøgelse, og vi er meget villigt stemt over for at komme frem til en løsning, der går ud på, at vi kan fradrage beløbet i skatten i stedet for i indkomstopgørelsen.

Helge von Rosen: Det er meget tilfredsstillende, at udvalget, bortset fra hr. Ømann, har kunnet enes om den foreslåede ajourføring af den fradragsberettigede forsikringsudgift fra 2.500 kr. til 3.000 kr. Enigheden er, som det er blevet sagt, opnået på baggrund af, at hele renteforsikringsloven kommer til revision til efteråret, og at man i udvalget derfor blev enig om — trods de divergenser i opfattelsen mellem regeringspartierne repræsentanter på den ene side og de øvrige medlemmer på den anden side som forelå oprindeligt — at det til den tid skal tages op, om fradraget bør foretages i skatten i stedet for i indtægten.

Jeg har ligesom hr. Grünbaum en opfattelse af, en erindring om, men ikke nogen ufejlbarlig erindring om, at baggrunden for enigheden var en fornemmelse af, måske udtalelser om en positiv indstilling hos regeringspartierne repræsentanter til denne ændring af fradragssystemet, men bestemt ikke noget løfte. Denne konklusion har det radikale venstres fulde tilslutning.

Men jeg må igen køle både hr. Grünbaum og denne fulde tilslutning lidt af, idet heller ikke på dette punkt er sagen så ligetil, og heller ikke her er det så forfærdelig sympa-

tisk for mig, at man uden videre, som venstre nu gjorde det, på forhånd slutter sig til. Det ligger i, hvad jeg også anførte under udvalgsbehandlingen, uden at vi rigtig kom ind på at diskutere det, at der opstår en løjlig situation. Efter — skal vi kalde det hr. Grünbaums og det radikale venstres ensidige syn på disse ting vil der opstå et større svælg imellem de opsparingsincitament, der gives til erhvervslivet, f. eks. i forbindelse med henlæggelse til investeringsfonds, på den ene side og det opsparingsincitament, som gives til lønmodtagerne, som jo forringes, på den anden side. Jeg synes ikke, det er noget at være så forfærdelig begejstret over, at man på denne måde meget let kommer til at diskriminere lønmodtagerne. I hvert fald finder jeg, at man selvfølgelig må gøre det, der er sagt, gå ind i sagen på en positiv måde, men så overveje følgerne, indrette selve fradragsbeløbene osv., sådan at det ikke får den slags beklagelige virkninger, som jeg har nævnt.

Det er et af de mange eksempler på, at man ikke skal komme så hurtigt til sine konklusioner. Det er farligt, hvad der står i partiprogrammerne, må man ofte erkende i skattesager.

Det er beklageligt, at det har vist sig under udvalgsbehandlingen, at man ikke fra forsikringsselskaberne har kunnet få orientering om, hvem det er der sparer op skattefrit, altså stillingen på de pågældende. Det kunne give et fingerpeg om, hvorvidt der er hold i den ofte gentagne formodning om, at der stort set ikke så meget er tale om mere opsparing, men mere om overførsel fra den ene opsparing, den ufavoriserede, til den favoriserede opsparing.

En opfordring fra ministeren til nogle af vores livsforsikringsselskaber om at søge at omprogrammere deres EDB, så det kan komme til i fremtiden at orientere os om, hvem der tegner disse forsikringer, ville formodentlig blive positivt optaget. Ministeren ved jo bedre end nogen, hvor interesse-rede livsforsikringsselskaberne er i af rent forretningsmæssige grunde at — hvad skal vi sige, cementere hele denne ordning.

Uanset om man efter en lovrevision til efteråret når til at ville fradrage i skatten eller fortsætte i det hidtidige spor, må der være en interesse i at få en orientering om, hvem der udnytter opsparingsincitamentet,